

Een huis om in te schuilen

'Wanneer een dakloze van de koude sterft op straat, is dat geen nieuws. Maar als de beurs daarentegen met 10 procentpunt daalt, spreekt men van een tragedie. Mensen worden afgevoerd, als waren ze vuilnis' (Paus Franciscus)

Brussel, maart 2020

Beste Caritas-sympathisant,

Een huis om in te schuilen... om te lachen en te spelen en te eten en om alles te vergeten... Het oude lied van Ellie en Rikkert drukt heel raak uit hoe belangrijk een huis dat een thuis is, wel kan zijn. Maar tegelijk moeten we vaststellen dat dit voor meer en meer mensen een droom blijft en voor velen een onhaalbare nachtmerrie.

Ongeveer 70% van de Vlamingen is eigenaar van een eigen woning. Ook wanneer je die woning niet hebt en er niet in slaagt

om op de huurmarkt een betaalbaar en acceptabel uitgerust huisje te vinden. Er zijn te weinig beschikbare huurwoningen, waardoor de prijzen relatief hoog zijn en waarbij zij die niet kunnen aantonen dat ze over een regelmatig inkomen beschikken, de eerste zijn die afvallen. En dan blijven nog alleen nep-oplossingen over, van sofa-surfen bij vrienden over de jungle van de huisjesmelkers, tot de straat.

Op 30 januari organiseerden Caritas Hulpbetoon en Caritas Vlaanderen een Rondetafelgesprek, met medewerkers van verschillende organisaties uit het werkveld

rond het nijpend tekort aan huisvesting in Vlaanderen. Vanuit verschillende invalshoeken en aan de hand van een vijftal stellingen werd het probleem belicht en de noodzaak van een globale, ook politieke aanpak aangekaart.

Het is immers een gegeven dat de mogelijkheden van lokale actoren overstijgt. Maar tegelijkertijd kregen we een inzicht van interessante ideeën, projecten, pogingen om te laten zien dat het ook anders kan.

Op de volgende pagina's gaan we dieper in op de thema's die aan bod kwamen op het Rondetafelgesprek en stellen we ook enkele projecten aan u voor. De lijst is niet volledig, maar geeft toch een sfeerbeeld van waaruit hulp bij huisvesting kan bestaan.

Als caritasorganisaties blijven we in onze werking de nadruk leggen op de nood aan huisvesting, zeker voor families met kinderen. Dat is precies wat de medewerkers en de vele vrijwilligers van de projecten waarvoor we met deze oproep uw steun vragen, proberen te doen: mensen nabij zijn, hen als medemens erkennen en op weg helpen naar een hoopvolle toekomst.

We blijven geloven dat we, met de hulp van velen, voor vele anderen kleine wonderen kunnen verrichten en dat we voor deze mensen de hoop op een nieuw leven kunnen laten opgroeien als een mosterdzaadje: van iets zeer kleins, tot een heel grote boom.

We rekenen daarvoor ook opnieuw op uw steun. Helpt U ons helpen?

Van ganser harte dank!

Dominic Verhoeven
Ondervoorzitter

Bruno Aerts
Voorzitter

Precaire Huisvesting: het thema van het Rondetafelgesprek van Caritas Vlaanderen en Hulpbetoon

Hoe nijpend is het tekort aan huisvesting in Vlaanderen? Zien we dit ook terug bij de welzijnsorganisaties? Hoe gaan zij ermee om? Deze vragen waren de spil van het rondetafelgesprek over Huisvesting die we op donderdag 30 januari met Caritas Vlaanderen en Caritas Hulpbetoon in Brussel organiseerden.

Daartoe hadden we vertegenwoordigers uitgenodigd van projectpartners, waar we mee samenwerken. Elf organisaties schreven zich hiervoor in, elk met een eigen verhaal, uit de ervaring van het werkveld.

De bijeenkomst begon met de presentatie van het rapport 'Onder Dak' door Thijs Smeyers, coördinator Politiek en Beleid van Caritas Vlaanderen. 'Onder Dak' brengt verslag uit van een studiedag die we afgelopen jaar i.s.m. de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) organiseerden rond voornamelijk dak- en thuisloosheid bij jongeren.

Dit is, zeker wanneer we kijken naar jongeren, nog steeds een onderbelicht fenomeen. Studies in de laatste jaren maken echter duidelijk dat het probleem breed aanwezig is, ook in rurale gemeenten. Een groter wordende groep jongeren zoekt sneller toevlucht bij familie of vrienden. Het zogenaamde sofa-surfen, waarbij thuislozen van de ene zetel naar de andere gaan, neemt toe. Het gebrek aan (h)erkenning als thuisloze, ontzegt deze groep belangrijke rechten en noodzakelijke ondersteuning.

Internationaal onderzoek toont ook aan dat de groep jonge dak- en thuislozen meer divers wordt. Een groot deel slaagt er niet in om na een verblijf in de jeugdhulp de stap naar volwassenheid te zetten. Maar een ander deel is nog nooit in contact geweest met welzijnswerkers. Die tweedeling is belangrijk: enkel inzetten op jeugdhulpverlaters is onvoldoende.

Voorbeelden uit het werkveld

Na deze meer theoretische inleiding kwamen de verhalen van op het terrein aan bod, vanuit verschillende werkvelden en doelgroepen, maar steeds met de rode draad dat voor kwetsbare groepen het vinden van een woonst een aartsmoeilijke opgave is, die zonder hulp en begeleiding vaak tot mislukken gedoemd is.

Laurens Troch, medewerker van **Jeugdorp** vzw, bracht een getuigenis over het project Kaizen. Met dit project biedt Jeugdorp mobiele en residentiële hulp aan jongvolwassenen van 18 tot 25 jaar en contextbegeleiding met het oog op autonoom wonen aan jongeren van 17 tot 21 jaar en aan hun ouders, in drie

huizen waar in totaal 15 jongeren kunnen verblijven. De doelgroep omvat zowel dakloze jeugdstellingsverlaters als jongeren met een beperking of een psychische problematiek, of kortom jongeren die geen uitweg zien uit hun instelling.

Ook Hubert Sanders van het bisdom Brugge bracht een getuigenis over de vzw **Pit-Stop**. Deze organisatie begeleidt ex-gedetineerden bij het zoeken van huisvesting. Zij ondersteunt hen ook in hun budgetbeheer en administratie, bij het zoeken naar werk en uiteindelijk ook naar een definitieve woonst.

Sofie Demot van **Caritas International.be** lichtte het project van de Housing Café's voor vluchtelingen toe: huisvesting als opstart naar integratie in de samenleving. Caritas International.be steunt mensen in het vinden van een woning. Men bekijkt ook of mensen een woning kunnen vinden buiten de stad, waar de woningmarkt nog niet zo verzadigd is, zonder anderzijds teveel mobiliteitsproblemen te ondervinden.

Daarnaast waren er ook nog getuigenissen vanuit:

- de **parochies Assenede – Evergem – Zelzate**, i.v.m. de opvang en ondersteuning van enkele vluchtelingenfamilies, een initiatief in antwoord op de vraag van paus Franciscus, dat elke parochie één vluchtelingengezin zou opnemen
- de gezinsbegeleidingsdienst **Elegast** uit Antwerpen als bron van gesprek, die eveneens jongeren begeleidt naar zelfstandigheid en helpt te groeien als persoon.

Vijf stellingen vormden vervolgens de basis voor een boeiend debat, waarbij vanuit de concrete ervaringen op het werkveld, argumenten voor en tegen de stellingen werden aangevoerd.

Als rode draad weerklonk toch telkens dat huisvesting een prioritaire factor is om je uit de vicieuze armoedecyclus te kunnen losmaken en dat hierbij ook begeleiding erg belangrijk is.

Maar anderzijds blijft er een groot tekort op de woningmarkt, zeker voor kwetsbare groepen.

Een bijkomend knipperlicht bestond erin dat we moesten vaststellen dat de hulpverlening aan heel wat voorwaarden gebonden is en dat deze conditionaliteit eerder toedant afneemt. Dit was precies ook het thema van het Rondetafelgesprek van 2018.

Voor Caritas leverde deze vruchtbare uitwisseling alvast materiaal om verder mee aan de slag te gaan. Er is immers nog werk aan de winkel!

Rondetafelgesprek Huisvesting, Brussel

Een getuigenis vanuit vzw 't Huis-Werk

Sinds 1999 is vzw 't Huis-Werk actief in Roeselare. De organisatie kocht en renoveerde – met veel vrijwillige helpende handen – drie woningen die ze verhuurt aan kansarmen.

't Huis-Werk wordt gerund door twee koppels vanuit de lokale Welzijnsschakel, en ondersteund door heel wat vrijwilligers.

De huurders die er terecht kunnen, worden aangebracht vanuit OCMW, CAW en bestaande onthaalgroepen. "Meestal komen deze gezinnen uit een lange periode van problematisch wonen: van een doorloophuis via de ene naar de andere gebrekkige studio met een heel gezin, problemen met de verhuurder,... Het zijn soms gezinnen met een multi-problematiek: onstabiele relaties, mentale problemen, een schuldenlast, een drugsverslaving, Ze geraken moeilijk uit die vicieuze cirkel. Het is een verhaal van vallen en opstaan."

Bij 't Huis-Werk gaat het om een tijdelijke oplossing. Huurders kunnen tot max. 9 jaar blijven, maar moeten zich van bij het begin inschrijven bij een Sociale Huisvestingsmaatschappij. Naast de (lage) huur, wordt de werking gefinancierd vanuit giften: via Caritas Hulpbetoon, congregaties, service-clubs en via een jaarlijkse chrysantenverkoop.

Voor meer info, raadpleeg de website van Caritasvlaanderen.be onder 'Hulpverlening'

Luc en Fino Wouters-Tratsaert van 't Huis-Werk, Roeselare

't Huis-Werk in Roeselare verhuurt huizen aan kansarmen

"Wanneer Mariette* en Julien* hier kwamen wonen, was het tuintje nog niet afgewerkt. Ze gaven aan dat zij dit wel in orde wilden maken. En jawel, na een paar maanden nodigden ze ons uit om hun keurig tuintje met bloemenperken te komen bezichtigen. Ze hadden een grote schuldenlast, maar met de nodige begeleiding van sociale diensten en onze pastoor kregen ze hun financiën na enkele jaren weer op orde en na vijf jaar mochten ze een sociale woning betrekken. Voor hen was het huis de aanzet om hun leven weer op te pakken."

Getuigenis 't Huizeke in Assebroek: "meer dan alleen een woonst aanbieden"

't Huizeke is een kleine vzw met 7 vrijwilligers, die huisvesting biedt voor kansarmen. "We zijn begonnen in 1995 en beschikken ondertussen over 5 huizen. Wij kopen deze huizen en verbouwen ze daarna, om ze dan ter beschikking te stellen aan een groot, kwetsbaar gezin. We focussen op gezinnen die al een lange weg hebben afgelegd. Onze zorg is dat hun kinderen een toekomst hebben. We vragen een kleine huurprijs, die niet meer dan een vierde van hun inkomen bedraagt."

't Huizeke doet meer dan alleen een woning aanbieden. De gezinnen worden begeleid, en krijgen een peter of meter die helpt met de administratie, die de school mee opvolgt, die samenwerkt met de sociale begeleider van het OCMW of CAW. Ook hier is de voorwaarde dat de gezinnen zich inschrijven in een sociaal verhuurkantoor. De bedoeling is dat dit een tijdelijke oplossing voor hen is, tijdens hun zoektocht naar een woonst op de reguliere woonmarkt.

"Sara* is een werkonbekwame, maar actieve, alleenstaande mama van vier kinderen. Elk van de kinderen heeft medische en/of psychologische problemen. Sara maakte zelf een pijnlijke jeugd door en haar ex-man bezorgde haar ook nog eens schulden. Sara zorgt goed voor haar kinderen, hun schoolactiviteiten, het huis. Ze heeft ook een goede relatie met het OCMW. Ondertussen woont ze 3 jaar in een woning van 't Huizeke."

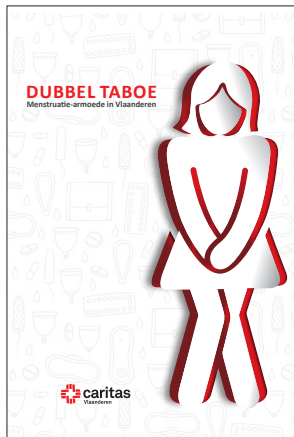
"Caritas Hulpbetoon helpt bij concrete renovatieprojecten. Daarnaast zetten we zelf sponsoracties op, zoals een ontbijt op vaderdag of een wandeling."

Voor meer info, raadpleeg de website van Caritasvlaanderen.be onder 'Hulpverlening'

V.I.n.r. Frieda Reynaert, Vincent Hap en Marianne Vanhove van 't Huizeke, Assebroek

Dubbel Taboe

Menstruatie-armoede in Vlaanderen is geen randfenomeen. Na eerder Engels en Nederlands onderzoek, waaruit bleek dat 10% van de Engelse en Nederlandse meisjes al eens geen menstruatieproducten konden kopen wegens een gebrek aan financiële middelen, deed Caritas Vlaanderen hetzelfde. Uit antwoorden van 2.608 jonge Vlaamse meisjes tussen 12 en 25 jaar bleek, dat 12% onder hen al wel eens niet genoeg geld had om menstruatieproducten te kunnen kopen. Bij jonge meisjes die leven in materiële armoede loopt dit zelfs op tot 45%. Caritas Vlaanderen plande hier rond een studievoormiddag op 23 maart II in de gebouwen van het Vlaams Parlement, die door de coronavirus preventie werd geannuleerd.”.

We stellen in het rapport een aantal concrete aanbevelingen voor, zoals een 0%-belastingtarief en een terugbetaling van menstruatieproducten via de sociale bescherming, alsook automaten met gratis maandverband in de scholen. Een algemene verhoging van inkomens en uitkeringen tot de armoedegrens of extra middelen via het OCMW zouden nog robuustere maatregelen zijn. Het rapport kan besteld worden bij ons via de website.

Actie Kerk en Leven

In december 2019 heeft Caritas Hulpbetoon het bedrag van **53.707 euro** ontvangen dankzij de giften van de lezers van Kerk en Leven. Hartelijk dank aan elke schenk(st)er voor haar/zijn bijdrage.

De erkenningsperiode voor defiscalisatie van Caritas Hulpbetoon

De erkenning van Caritas Hulpbetoon vzw liep af op 31-12-2019. Een aanvraag tot vernieuwing werd ingediend. We hopen spoedig te kunnen beschikken over deze nieuwe erkenning. We houden u hiervan via deze weg op de hoogte. Mocht er onverwacht toch een probleem opduiken, zal u worden gecontacteerd in verband met een eventuele terugstorting van uw gift.

COLOFON

Caritas Hulpbetoon Info

Verschijnt driemaandelijks.
Oplage: 2600

Verantwoordelijke Uitgever

Dominic Verhoeven
Ondervoorzitter
Caritas Hulpbetoon vzw
dominic.verhoeven@caritas.be

Redactie & administratie

Caritas Hulpbetoon vzw
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel
T +32 (0)2 608 00 73
Caritas.hulpbetoon@caritas.be

Grafisch ontwerp en druk

Licap – Halewijn NV
Guimardstraat 1 – 1000 Brussel

Foto's: Caritas Vlaanderen

Het Rijksregisternummer dient om uw gift van minstens 40 euro per jaar automatisch op te laden in uw belastingaangifte. Gelieve deze in te vullen in de 'Mededeling' van de overschrijvingsopdracht, indien u van deze mogelijkheid gebruik wilt maken!

Handtekening(en)

OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT

Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje

Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst	Bedrag	EUR	CENT
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Rekening opdrachtgever (IBAN)	<input type="text"/>		
Naam en adres opdrachtgever	<input type="text"/>		
Rekening begunstigde (IBAN)	<input type="text"/>		
BIC begunstigde	<input type="text"/>		
Naam en adres begunstigde	<input type="text"/>		
Mededeling	<input type="text"/>		